

26. januar 2011

TMR/OLJ

Folketingets Skatteudvalg
Christiansborg
1240 København K

Organisation for erhvervslivet
Confederation of Danish Industry

Vedrørende L 111 Forslag til afgift af mættet fedt i visse fødevarer (Fedtafgiftsloven)

Fedtafgiften er tænkt som en forbrugsafgift, der skal ændre adfærd. For DI er det helt centralt, at der findes en model, som ikke ødelægger danske virksomheders konkurrenceevne, uanset om de producerer til eksport eller producerer til hjemmemarkedet, idet virksomhederne møder deres udenlandske konkurrenter både i udlandet og i Danmark.

Den model, som er valgt i L111, skaber desværre ikke lige konkurrencevilkår, men gør dansk produktion dyrere og vil dermed have en negativ effekt på dansk produktion og beskæftigelse. Dette skyldes særligt fire elementer:

- En dansk fødevarereproducent, der producerer til hjemmemarkedet, skal betale afgift ved indkøb af råvarerne og binder derved likviditet indtil, at produkterne er videresolgt, og pengene er i kassen. Der betales først afgift af udenlandsk producerede fødevarer, når de importeres til Danmark. Likviditetspåvirkningen svarer til en ekstra omkostning på 0,1 – 0,5 pct. af lønsummen, jf. bilag. Da der i detailhandelen indkøbes på kredit og sælges kontant, er der ikke samme likviditetsproblem i dette segment.
- Danske fødevarereproducenter belastes af administrative byrder ud over, hvad der er rimeligt, idet der reelt skal føres to afgiftsregnskaber afhængigt af, om varerne er indkøbt med eller uden afgift. Hertil kommer, at der er et formelt krav om, at de skal holdes adskilt, hvilket kun er muligt, hvis der er separate produktionslinjer. Dette er langt fra altid tilfældet, hvorfor råvarerne vil blive blandet i produktionsprocessen. Forslaget griber således direkte ind i produktionsflowet. Denne byrde slipper udenlandske producenter for.
- Udenlandske fødevarereproducenter belastes ikke af fedtafgift på eksportmarkederne. For at sikre konkurrenceevnen på eksportmarkedet for danske fødevarereproducenter er der i L111 foreslået, at der ikke betales afgift af råvarer beregnet til eksport, herunder at der ikke betales afgift af spild og svind (Oplagshavermodellen). Eksportandelen opgøres i starten af året, hvorefter virksomhederne kan købe en andel råvarer afgiftsfrit. Virksomheder med stigende eksport mister således konkurrencekraft på den ekstra eksport, idet der her skal afregnes afgift af spild/svind. Den marginale konkurrencekraft bliver nedsat med op til 4 pct. af lønsummen på svind-delen og op til 0,5 pct.

Postadresse/Postal address

1787 København V (+45) 3377 3377
Danmark

di@di.dk
di.dk

Besøgsadresser/Visiting addresses

Hannemanns Allé 25
København S

Sundkrogskaj 20
København Ø

CVR: 16 07 75 93

af lønsummen på likviditetsdelen, dvs. samlet op til 4,5 pct. af lønsummen, hvilket er en væsentlig og uholdbar forringelse, jf. bilag.

- Danske producenter, der producerer til hjemmemarkedet, skal betale afgift af spild og svind, uanset om spild efterfølgende nyttiggøres til eksempelvis dyrefoder eller biobrændsel. Importerede færdigvarer pålægges en "dækningsafgift af den mængde mættet fedt, som er medgået til produktionen af den importerede dækningsafgiftspligtige fødevarer." Formålet med denne formulering er at sidestille afgiftsgrundlaget med dansk produktion. Dækningsafgiften afregnes af importøren og baseres på en erklæring fra den udenlandske producent (fabrikanterklæring). Hvis importøren ikke kan fremskaffe en sådan, beregnes afgiften af fødevarens samlede fedtindhold eller af fødevarens fulde nettovægt. For en række produkter vil det være mere attraktivt at afregne afgiften baseret på produktets samlede fedtindhold end på en producenterklæring. Dette vil skade danske fødevarerproducenters konkurrencekraft.

Samlet vil den foreslåede model således skade danske fødevarerproducenters konkurrencekraft, primært på hjemmemarkedet, men også på eksportmarkedet.

Derfor fastholder DI sit forslag om, at alle danske fødevarerproducenter kan vælge at være oplagshavere. Dette vil effektivt løse tre ud af de fire ovennævnte problemstillinger og reducere de administrative byrder til et tåleligt niveau.

Forslaget vil kræve, at behandlingen af spild/svind ændres, således at der alene afregnes afgift af de afgiftspligtige råvarer, der rent faktisk er i produktet. Dette har betydning for beregningen af dækningsafgiften. For virksomheder, der ikke er oplagshavere, finder DI det naturligt, at spild, der i form af faktura dokumenteres genanvendt til enten eksempelvis dyrefoder eller biobrændsel, ikke skal pålægges afgift. Denne model er enkel at kontrollere, idet der skal foreligge en faktura som grundlag for at få godtgjort afgiften, og den del af detailhandelen, hvor der er væsentligt spild, vil blive tilgodeset.

DI skal afslutningsvis bemærke, at DI er opmærksom på, at den ændrede behandling af svind vil medføre en marginal korrektion af satsen. DI vurderer dog, at dette er prisen for at fastholde danske fødevarerproducenters konkurrencekraft og dermed arbejdspladser i Danmark.

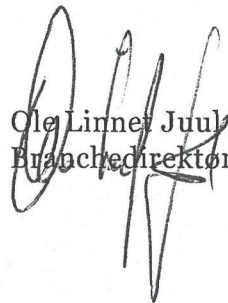
Endelig skal DI bemærke, at udgangspunktet for DI er at skabe en konkurrence-mæssig ligestilling, og at Skatteministeriet i høringsnotatet, side 20, har anført, at "For så vidt angår import af afgiftspligtige fødevarer eller fødevarer, hvortil der er medgået afgiftspligtige fødevarer i fremstillingen, betales afgiften ved udløbet af den førstkommande afgiftsperiode efter importen, og det er ikke muligt at lægge afgiften tidligere for så vidt angår den udenlandske produktion." Udenlandsk producerede fødevarer afgiftsbelastes således først, når de kommer til Danmark. Derfor har DI taget udgangspunkt i denne reference i sammenligningen af konkurrencesituationen.

Vedlagt bilag, der illustrerer det fremlagte forslag, beregninger på konsekvenserne heraf og illustration af DI's løsningsforslag.

Med venlig hilsen

Tine Roed
Direktør

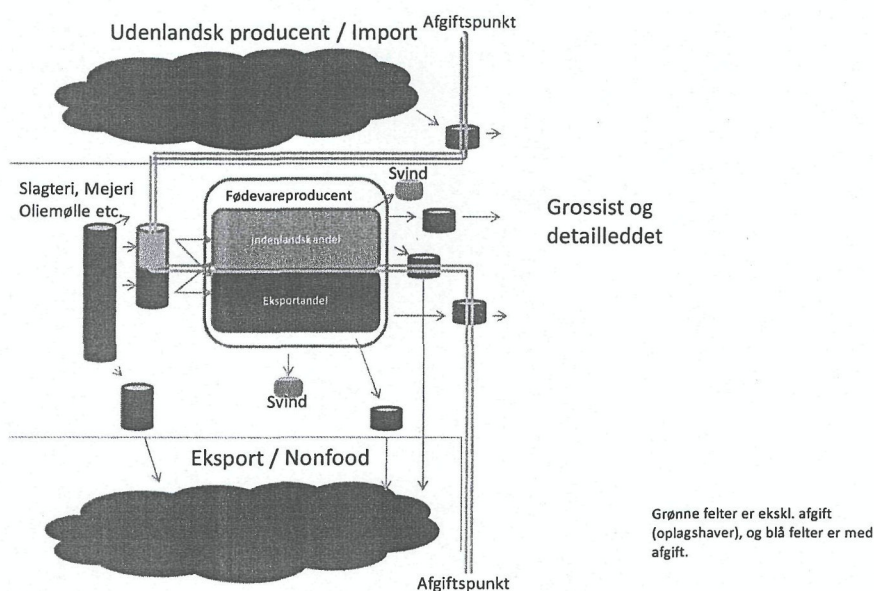
Ole Linnet Juul
Branchedirektør

c.c.: Skatteminister Troels Lund Poulsen

Bilag 1: Illustration af L 111 og DI's forslag

Afgiften pålægges fødevarer, der produceres til og sælges på det danske marked. Der er ikke afgift på eksport. Importerede varer med mættet fedt pålægges afgift ved import. Forslaget opererer således med en opdeling i dels afsætning på hjemmemarked med afgift og dels afsætning til eksport uden afgift. Dette illustreres nedenfor.

Hvornår indtræder afgiften (fremsat lovforslag)?

Virksomheden skal altså dele sin produktion alt efter, om det anvendte mættede fedt går til fødevarer, der afsættes i Danmark, eller om de eksporteres. I realiteten griber afgiften dermed direkte ind i produktionsforløbet i virksomheden og kræver dobbelt lagerregnskab med fedtstof afhængig af, om det skal bruges til eksport eller til varer beregnet for det danske marked.

Når virksomheden køber fedtråvarer til forarbejdning af varer til det danske marked, refunderes afgiften først, når den færdige vare er solgt til grossist/detailhandler i Danmark. Ved eksport pålægges ikke afgift. Ved al afsætning på det danske marked er der således en likviditetseffekt (virksomheden har derfor et udlæg og skal forrente det indkøbte fedt, før den igen har solgt og afregnet med kunden for det fedt, der indgår i den konkrete fødevarer). Likviditetseffekten er derfor straffen ved at producere i Danmark.

Hertil kommer, at svind f.eks. i form af kasseret olie til friturestegning ikke refunderes, for så vidt angår varer afsat på hjemmemarkedet, selvom det genanvendes til dyrefoder eller biobrændsel. Med andre ord pålægges der afgift på fedtstof, som ikke kommer på markedet.

DI har foretaget beregninger på indsendte data fra en række medlemsvirksomheder repræsenterende et bredt udsnit af fødevarerbranchen. Konsekvenserne af det fremlagte forslag fremgår nedenfor.

Beregning af effekten af fedtafgiften på hjemmemarkedsproduktion

Virksomhed i branche (Danmarks Statistiks branchekoder)	Svind		Likviditet (ekstraomkostninger i forhold til udenlandske producenter og detail)		Samlet	
	Svind pr. ansat	Omkostningsstigning i pct. ift. en standard "LO" medarbejder (315.000)	Renteomkostning/ansat (kr.)	Omkostningsstigning i pct. ift. en standard "LO" medarbejder (315.000)	Samlet omk./ansat (svind plus renter)	Omkostningsstigning i pct. ift. en standard "LO" medarbejder (315.000)
Kød/kødprodukter	12.619,23 kr.	4,01 pct.	1.649,51 kr.	0,52 pct.	14.268,74 kr.	4,53 pct.
Fiskeindustri	691,68 kr.	0,22 pct.	155,46 kr.	0,05 pct.	847,14 kr.	0,27 pct.
Forarbejdning af frugt og grønt	142,83 kr.	0,05 pct.	87,12 kr.	0,03 pct.	229,95 kr.	0,07 pct.
Forarbejdning af frugt og grønt	1.315,85 kr.	0,42 pct.	339,55 kr.	0,11 pct.	1655,39 kr.	0,53 pct.
Forarbejdning af frugt og grønt	1.701,19 kr.	0,54 pct.	567,16 kr.	0,18 pct.	2.268,35 kr.	0,72 pct.
Bageri- og dejprodukter	1.492,71 kr.	0,47 pct.	2.284,29 kr.	0,73 pct.	3.777,00 kr.	1,20 pct.
Bageri- og dejprodukter	322,60 kr.	0,10 pct.	153,50 kr.	0,05 pct.	476,10 kr.	0,15 pct.
Bageri- og dejprodukter	4.086,59 kr.	1,30 pct.	681,10 kr.	0,22 pct.	4.767,69 kr.	1,51 pct.
Fremstilling af andre fødevarer	335,80 kr.	0,11 pct.	448,98 kr.	0,14 pct.	784,78 kr.	0,25 pct.
Fremstilling af andre fødevarer	986,63 kr.	0,31 pct.	822,69 kr.	0,26 pct.	1.809,32 kr.	0,57 pct.
Fremstilling af andre fødevarer	6.154,54 kr.	1,95 pct.	1.029,62 kr.	0,33 pct.	7.184,16 kr.	2,28 pct.
Fremstilling af andre fødevarer	1.354,99 kr.	0,43 pct.	481,10 kr.	0,15 pct.	1.836,08 kr.	0,58 pct.

Løsningen

DI foreslår, at alle fødevarerproducenter, der producerer til grossistledet, kan lade sig registrere som oplagshavere. Herved undgås en række af de mest problematiske effekter af fedtafgiften. Dette er illustreret nedenfor.

Nøglen ligger i, at virksomhederne først afregner afgift, når varerne forlader produktionen, uanset om det er til hjemmemarkedet eller til eksport. Dermed undgås likviditetseffekten, svindproblemet elimineres, og det dobbelte beholdningsregnskab fjernes. Nok så væsentligt er, at der hermed sker en ligestilling mellem importerede varer og dansk producerede varer.

